

Câți oameni au marele noroc de a putea spune oricând, sus și tare, că-și iubesc jobul, susținându-și afirmația până-n pânzele albe? Și nu, nu acel gen de „iubire” declamativă, din scrisori de intenție și speech-uri de teambuilding, ci una onestă și nelimitată, care se trezește odată cu tine, la prima licărire a zorilor, și pâlăie până la ore târzii din noapte, când ochii abia mai stau deschiși de oboseală asupra proiectelor pentru a doua zi.

Ioana Urețu iubeste covârșitor de tare dulciurile, ceea ce acoperă deja o treime din povestea de dragoste cu actualul ei job, inventat din joacă, la începutul acestui an. De mică a îndrăgît florile, ceea ce înclină și mai abitir balanța,

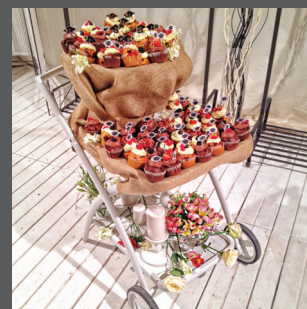

iar cărțile reprezintă elementul de șarm și de poveste care completează pachetul. Câte un pic din fiecare mică bucurie a vieții, totul personalizat după preferințele „destinatarului” și denumit, simplu, „Cărți, dulciuri și flori”. O variantă de cadou sinceră, simplă și de efect, potrivită pentru acei prieteni, parteneri de afaceri sau colegi care „știi că au de toate, dar tot vrei să le așezi un zâmbet pe față”. Și, în definitiv, cine nu se bucură când primește o delicată dulce, acompaniată de un volum cu povești frumoase și un buchet de flori pregătite cu grijă de un „fleuriste” pasionat?

Când și-a anunțat familia că urmează să-și dea demisia din departamentul de Marketing al companiei Henkel, unde lucra de trei ani,

reacțiile lor au trădat, pe lângă susținere necondiționată, și un strop (mai mare) de îndoială. „Iubitul meu aproape că n-a vorbit cu mine două zile”, râde Ioana, „iar tatălui meu i s-a părut că renunț la un job stabil pentru un fel de joacă”. Dacă iubitul – care îi este și partener într-un mic bistro de pe Calea Victoriei, denumit Ad-Hoc – s-a dat pe brazdă rapid, tatălui i-a risipit dubiile cu o întrebare: „Tu te trezești în fiecare dimineață zâmbind, știind că mergi la lucru? Eu da, de când fac ceea ce îmi place”. Acela a fost argumentul suprem, dincolo de care nimeni n-a mai îndrăznit să se îndoiască de pasiunea transformată în business a Ioanei, care până atunci își petrecea pauzele de masă de la serviciu visând la rețetele

ȘI FLORI

...și tot atâtea pretexte pentru a te trezi dimineața cu un zâmbet larg. Ele sunt ingredientele poveștii *unei tinere de 25 de ani*, care a avut îndrăzneala să-și inventeze jobul perfect în online.

de *Diana-Florina Cosmin*

de deserturi pe care urma să le pună în practică odată ajunsă acasă, seara.

Crescută într-o gospodărie din Rucăr-Bran unde bunica și străbunica alinau iarna cozonacii pe soba de teracotă și se întreceau în pregătirea de bunătăți dulci, Ioana a deprins de mică tainele deserturilor, dar a simțit că ele ar putea fi drumul ei abia în ziua în care la Ad-Hoc Bistro s-au terminat deserturile, iar partenerul ei i-a sugerat să servească oamenii cu Tiramisu-ul pe care tocmai îl pregătise. Încântarea lor i-a dat elan și, deloc întâmplător, primul desert pe care l-a vândut cu „Cărți, dulciuri și flori” a fost o cremă de Tiramisu... la borcan.

Borcanul i-a purtat noroc: din ianuarie și până acum numărul clienților ei (care aud de proiect din

vorbă-n vorbă sau de pe Facebook) a crescut încontinuu, ajungând la peste 15 comenzi pe săptămână. Cea mai originală de până acum îi aparține unei doamne din Canada, care a dorit să-i trimită soțului (aflat în București) un buchet de lăcrămioare, împreună cu un desert și cu volumul „Micul Prinț”. Ioanei i-a luat câteva zile să găsească lăcrămioare în plină iarnă, dar bucuria de pe chipul celui surprins merită de fiecare dată toată alergătura. Tocmai de aceea, de multe ori preferă să livreze chiar ea pachetele, pentru a simți „la prima mână” energia pozitivă a omului care se trezește cu o surpriză „trei în unu”.

Deși gătește zilnic zaharicale delicioase, toate cu amprenta personală („Chiar și când iau o rețetă deja cunoscută, mereu adaug

ceva, scot ceva, schimb în funcție de inspirația de moment”) și pregătește buchete de toate felurile, cea mai mare bucurie a Ioanei este să primească flori și să încerce prăjituri create de alții, pentru că pe ale ei le cunoaște prea bine (tortul de bezea fiind deja produsul „semnătură”).

De când lucrează zilnic cu florile, recunoaște că se simte mult mai senină și mai aplecată spre spiritualitate, ca și cum ar fi găsit calea de comunicare cu o lume nouă, în care până atunci fusese doar o călătoare de ocazie. „Știi, oamenii se gândesc că, lucrând toată ziua cu buchete, am deja toate florile pe care mi le-aș putea dori”, zâmbește ea. „Dar săptămâna trecută, când am primit cadou un buchet, m-am simțit cea mai fericită față din lume”. □

